

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Філологічний факультет
Кафедра міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури
Департамент освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Кафедра англійської мови та методики її навчання
Головинський ліцей Рівненського району Рівненської області
Рівненський ліцей №15 Рівненської міської ради
Навчально-наукова лабораторія
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього вчителя
іноземної мови та зарубіжної літератури»

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога ХХІ століття»
12 травня 2023 р.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
ПРОТОКОЛ № 6 ВІД 25 ТРАВНЯ 2023 РОКУ

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ»**

М 58 МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ: матеріали першої І Всеукраїнської науково-практичної конференції (12 травня 2023 року): збірник тез. – Рівне : РДГУ, 2023. – 99 с.

Матеріали збірника присвячено висвітленню кола актуальних проблем, які обговорювалися на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього педагога ХХІ століття», зокрема інноваційні технології викладання іноземної мови та зарубіжної літератури, соціокультурна та психолого-педагогічна парадигми міжкультурного спілкування, полікультурне бачення світу в умовах міжкультурної комунікації: перспективи та проблеми, генерика та генологія художньої літератури, зарубіжна література в контексті міжкультурної комунікації: історичний та методичні аспекти.

Видання призначене для науково-педагогічних, наукових працівників у галузі освіти, аспірантів, викладачів, здобувачів вищої освіти та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі ініомовної освіти.

За зміст поданих матеріалів несуть відповідальність їх автори

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»

Безкоровайна Ольга Володимирівна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, академік Академії наук Вищої школи України, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Дейнега Олександр Вікторович, доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Петрівський Ярослав Борисович, доктор технічних наук, професор, з навчально-виховної роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна, кандидат педагогічних наук, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан філологічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету

Яловенко Ольга Вікторівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та методики її навчання Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини

Андрєєва Майя Миколаївна, головний спеціаліст відділу професійно-технічної та вищої освіти Департаменту освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації

Істоміна Світлана Ярославівна, директор Рівненського міського ліцею № 15 Рівненської міської ради

Буржинська Тетяна Василівна, директор Головинського ліцею Головинської сільської ради Рівненського району Рівненської області

Нестерук Сніжана Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Самборська Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Вовчук Наталія Іванівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Оздемір Оксана Василівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Шульжук Наталія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри стилістики та культури української мови Рівненського державного гуманітарного університету

Синевич Братислава Миколаївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Залевська Оксана Анатоліївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

ЗМІСТ

<i>Безкоровайна О. В.</i> Концептуальні засади до формування полікультурної освіти майбутніх педагогів: теорія і практика	6
<i>Бокшан В. Р., Безкоровайна О. В.</i> Різноманітність вправ для заохочення навчання іноземної мови учнів початкової школи	9
<i>Братко Б. І., Процько Є. С.</i> Особливості розвитку навичок слухання для вдосконалення мовлення та розуміння англійської мови у закладах базової середньої освіти	10
<i>Вовчук Н. І.</i> Звертання як вербальне вираження національних особливостей. Мовленнєвий етикет	12
<i>Ганжа Г. Г., Левчук О. А.</i> Особливості методики використання інтерактивних технологій на уроках англійської мови	14
<i>Глуценко О. Ю.</i> Комбінований курс викладання іноземної мови курсантам в умовах воєнного стану для оптимізації навчального процесу	15
<i>Гудкова М. М., Безкоровайна О. В.</i> Мовна особистість в умовах сучасної української школи	17
<i>Гурінчук С. С., Вовчук Н. І.</i> Національні стереотипи та основні цінності національного німецького характеру	20
<i>Джулай А. О., Капелюшина Т. В.</i> Скрайбінг як сучасний прийом візуалізації навчального матеріалу з англійської мови	22
<i>Закабула А. В., Процько Є. С.</i> Роль міжкультурної комунікації в процесі вивчення англійської мови школярами	23
<i>Златів Л. М.</i> Оптимізація самостійної роботи студентів-філологів із дисциплін лінгвометодичного спрямування в умовах дистанційного навчання	25
<i>Калініченко М. М.</i> Роль філології та експертизи авторського права у захисті об'єктів інтелектуальної власності	27
<i>Кирильчук Н. М., Петько Л. В.</i> Дослідження біорізноманіття садів замку Хівер (Англія)	28
<i>Кичій Г. М., Гембарук А. С.</i> Психологічні проблеми в умовах дистанційного навчання	32
<i>Коновець С. В.</i> Системність професійно-педагогічної діяльності вчителя як творчого процесу	34
<i>Кравець В. О., Левчук О. А.</i> Особливості використання інформаційно-комунікативних технологій на уроках англійської мови	37
<i>Кравець Я. Ю., Комар О. С.</i> Особливості комунікативного підходу до навчання англійської мови у закладах базової середньої освіти	38
<i>Кравченко Т. В.</i> Міждисциплінарне інтегрування англійської мови як державної у формуванні громадянської ідентичності британської студентської молоді	39
<i>Крупка М. А.</i> Романс як формульна література (на прикладі роману Наталії Гурницької «Мелодія кави у тональності кардамону»)	42
<i>Луговець О. О., Петько Л. В.</i> Гамбургер та історія його походження	44
<i>Людвік В. А.</i> Фільми як компонент вивчення іноземної мови: особливості та ефективність	47
<i>Мельник В. І., Нестерук С. М.</i> Романістика Гізер Морріс крізь призму наративу пам'яті	50
<i>Мозгальова Н. Г., Новосадов Я. Г., Новосадова А. А.</i> Міжкультурний простір музичного мистецтва України кінця ХХ – початку ХХІ століть	52
<i>Муширковська Н. В.</i> Лінгвокультурний аспект перекладу фразеологізмів (на базі польської та української мов)	53
<i>Неродик А. С., Самборська І. М.</i> Національні особливості вербального та невербального спілкування англійців	56
<i>Няньчук Р. М., Діхтяренко С. Ю.</i> Профілактика професійного вигорання працівників	58
<i>Павелків К. М.</i> Концепт іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності у сучасному науково-педагогічному дискурсі	60

Павлюк Г. С. Мовно-комунікативна діяльність вчителя початкових класів в умовах НУШ	62
Пасічник Я. Є., Левчук О. А. Мовні та позамовні чинники функціонування фразеологізмів із етнокультурним компонентом	64
Поважна М. С., Петько Л. В. Онлайн-ресурси як засіб організації самостійної роботи студентів-філологів молодших курсів з іншомовною лексикою	65
Полив'яна К. Ю., Загребнюк Ю. В. Features of non-standard English lessons for students of basic secondary education	67
Постоленко І. С. Формування мотивації вивчення англійської мови у здобувачів вищої освіти	68
Прокопчук Ю. В., Безкоровайна О. В. Використання інноваційних технологій у викладанні іноземної мови та зарубіжної літератури як засобу формування мовленнєвої активності учнів на заняттях з іноземної мови	71
Пучков А. С., Крижановська Т. І. Співацький розвиток особистості: структурний аналіз	72
Рагозіна В. В. До проблеми військово-патріотичного виховання учнівської молоді засобами мистецтва	74
Радченя Т. Ф., Безкоровайна О. В. Класифікація методів інтерактивного навчання на уроках англійської мови в НУШ	76
Сітайло К. Ю., Безлюдний О. І. Ways of improving secondary school students' phonetic skills	78
Смольнікова О. Г. Мовне портфоліо як ефективний засіб розвитку автономних якостей студента	80
Сьомак Я. В., Тхорук Р. Л. Роман Валерія Шевчука «На полі смиренному» як альтернативна історія	82
Терещенко Т. В. Врахування когнітивних процесів пам'яті студентів та складових компонентів мотивації при застосуванні цифрових навчальних медіа	84
Ткачук А. І., Безкоровайна О. В. Роль інтеркультурного діалогу у підвищенні ефективності міжкультурної комунікації	85
Топал О. В., Комар О. С. Особливості інтеграції лінгвокраїнознавчого аспекту до змісту предмета «англійська мова» в профільній середній школі	87
Fedorenko S. V. Multimodal resources for listening comprehension in English for specific purposes	89
Федорук А. О., Вовчук Н. І. Концептуальні відмінності у сприйнятті та ставленні до часу представників різних культур	90
Фурманець К. П., Крусь О. П. Сучасний досвід розвитку патріотичних почуттів підлітків на уроках музичного мистецтва в ЗЗСО	92
Шульжук Н. В. Лінгвокультурологічний підхід до формування дискурсної компетенції студента-філолога	95
Яницька О. М. Багатомовність та міжкультурна освіта в університеті: місце для навчання та взаємодії	97

На фазі сприймання професійної ситуації як стресової (такої, що викликає стурбованість) слід використовувати прийоми, котрі виступатимуть бар'єрами на шляху до стресу: 1) стратегія вибіркового сприймання; 2) сприйняття життя як свята; 3) використання гумору як буфера між стресовою ситуацією та людиною; 4) визначення типу поведінки в ситуації стресу, який притаманний для людини (тип А чи тип Б); 5) аналіз впевненості у собі та своїх рішеннях, оскільки це уможливило успішний контроль за власним життям; 6) аналіз локусу контролю в управлінні стресом (локус контролю – це ступінь контролю, який дає можливість людині керувати подіями її життя); 7) застосування різних технік медитації та аутогенного тренування, а також фізичних вправ, які слід вибирати та використовувати із врахуванням індивідуально-психологічних особливостей [3, с. 45].

Серед заходів, спрямованих на попередження виникнення синдрому вигорання, є такі, які фахівець може здійснювати самостійно. Використання елементів музикотерапії сприятливо впливає на психоемоційний стан фахівців екстремального профілю. Добре відомо, що прослуховування заспокійливою музики заспокоює, ритмічна музика мобілізує. Класична музика (Й.-С. Бах, А. Вівальді) гармонізує стан. Можна використовувати прийом поєднання музичних фрагментів, коли потрібно перейти з одного стану в інший. Наприклад, якщо потрібно зі стану розслабленості перейти в стан готовності до дії.

Використання елементів аромотерапії, тобто вплив на функціональний стан за допомогою запахів. Асоціативні зв'язки запахів і психічних станів є одними з найбільш стійких. Принцип підбору запахів загальний: для стимуляції і тонізації використовуються теплі, яскраві, терпкі запахи. Наприклад, гвоздика, кава, ірис. Для розслаблення використовуються запахи прохолодні, легкі, світлі, наприклад: валеріана, троянда. Підвищенню адаптаційних можливостей сприяє запах м'яти. Підбір запахів має бути суто індивідуальним.

З метою профілактики професійного вигорання працівників слід: розраховувати й обдумано розподіляти своє навантаження та відпочинок від роботи, враховуючи домашню; дотримуватися психогігієни та «психологічної безпеки» (відчуття безпеки та затишку, візуальний та акустичний комфорт, свіже повітря, зручні обладнання й одяг, здорове харчування; власний простір, хобі та ін.); підтримувати гарну фізичну форму, правильно харчуватися, не зловживати психоактивними речовинами, стежити за вагою та ін.; оволодіти вміннями та навичками саморегуляції; не самоізолюватися; визначати короткострокові та довгострокові цілі, що у разі успішного виконання діяльності забезпечить підвищення довгострокової мотивації та адекватну самооцінку; свідомо ставитися до процесу роботи, своєї участі в ньому; дбати про свій професійний розвиток і самовдосконалення (участь у методичних об'єднаннях, семінарах; проходження курсів підвищення кваліфікації та ін.).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кравчук В. В., Єна А. І. Синдром «професійного вигорання» як індикатор порушення здоров'я працівників окремих спеціальностей. *Охорона здоров'я України*. 2009. № 1–2. С. 28–32.
2. Максименко К. С. Переживання і подолання особистістю негативних психічних станів при хронічних соматичних захворювань: автореф. дис. канд. психол. наук: 19. 00. 04. К.: Ін-т психології ім. Г. С. Костюка АПН України, 2010. 18 с.
3. Шелков Ю. В. Профілактика синдрому вигорання у медичних працівників методами психологічної саморегуляції. *Український медичний часопис*. 2009. № 2 (70). С. 43–47.

КОНЦЕПТ ІНШОМОВНОЇ МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СУЧАСНОМУ НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНОМУ ДИСКУРСІ

Павелків К. М.,

*доктор педагогічних наук, професор
кафедри іноземних мов*

*Рівненського державного гуманітарного університету.
(м. Рівне, Україна)*

З огляду на європейські тенденції в підготовці майбутніх фахівців в Україні, необхідність широкої академічної мобільності студентів, формування їхньої іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності як підґрунтя високого рейтингу на ринку праці та ін., іншомовна підготовка майбутніх фахівців в Україні набуває особливої актуальності. Крім того, реформування

освітнього простору впродовж останніх років та затвердження нового Закону України «Про освіту» вимагає реалізації в державі мовної політики в галузі іншомовної освіти, яка спрямована на задоволення як громадянських, так і особистісних потреб щодо оволодіння іноземними мовами.

Знання іноземної мови не є єдиною умовою для ефективної комунікації, адже мова як засіб спілкування виступає водночас і засобом вираження приналежності співрозмовників до певної культури. Відповідно до цього спілкування між представниками різних культур є міжкультурною комунікацією, а вміння спілкуватися полягають не лише у знанні мови, але й в усвідомленні, розумінні й умінні прочитати культурні особливості партнерів по комунікації. Саме тому в процесі підготовки майбутніх фахівців у ЗВО міжкультурний аспект навчання іноземної мови є важливим елементом міжкультурної комунікативної компетентності.

На сьогодні не існує єдиного трактування поняття «міжкультурна комунікація» і, відповідно, немає уніфікованих дефініцій поняття «міжкультурна комунікативна компетентність». Міжкультурна комунікація розуміється науковцями як:

- обмін інформацією між мовцями з різною культурною самобутністю [4, с. 7];
- як знаковий контекстуальний процес тлумачення і дії, в ході якого люди з різних культур створюють спільне значення [3, с. 46];
- як процес комунікативної взаємодії між індивідами, які є носіями різних культур, мають власний мовний код, конвенції поведінки, ціннісні установки, звичаї і традиції.
- як процес вербального і невербального спілкування людей, які належать до різних національних лінгвокультурних спільнот, зазвичай послуговуються різними ідіоетнічними мовами, мають різну комунікативну компетенцію [1].

В процесі міжкультурної комунікації використовуються стратегії спілкування, відмінні від тих, якими користуються у спілкуванні всередині однієї культури. Тому міжкультурна комунікація, яка ведеться рідною мовою, буде успішною за умови розвитку міжкультурної комунікативної компетентності, а іноземною мовою – іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності [2, с. 70], що формується в процесі іншомовної підготовки майбутніх фахівців у ЗВО. У даному контексті вважаємо за необхідне звернутися до тлумачення власне концепту «іншомовності».

Іншомовність як особливий теоретичний конструкт, що має рівень *концепта*, поєднує різні галузі наукового пізнання – передовсім, філософію, лінгвістику й педагогіку. Зауважимо, що відмінність між концептом і поняттям полягає у тому, що поняття має жорстку структуру і певну сукупність ознак, натомість концепт додатково включає досвід, переживання, асоціації, уявлення тощо.

Іншомовність як концепт у філософському звучанні передбачає поступове набуття індивідуального досвіду послуговування іноземними мовами; формується й розвивається в діяльності – а саме в іншомовній мовленнєвій діяльності студентів, яка передбачає і міжкультурну взаємодію; з метою успішного формування іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності як результату іншомовної підготовки студентів суттєвими й значущими є відповідні асоціації й переживання – іншого лінгвістичного простору, інших етнокультурних моделей, ментальностей та ін. *Лінгвістичні* засади іншомовності представлені в площині концептології. Означений концепт об'єднує в собі кілька термінопонять – «мова», «інший / іноземний», «мовлення», «здатність до мовлення іноземною мовою» та ін., що між собою тісно пов'язані й визначають інші термінопоняття – «іншомовна компетентність», «іншомовна міжкультурна комунікативна компетентність», «іншомовна підготовка», «іноземна мова» тощо. В межах цього концепта можливе чуттєве відтворення інформації іноземною мовою на рівні набутого досвіду, індивідуальних емоцій, почуттів і уявлень. Таким чином, з одного боку іншомовність постає як самостійний філософсько-педагогічний концепт, з іншого – як спосіб навчання іноземних мов засобом використання лінгвістичних концептів.

Методологічне окреслення концепта іншомовності здійснене нами з огляду на теорію комунікацій, теорію полікультурності та філософію діалогу. Зазначимо, що теорія комунікацій займає серед них провідне місце, оскільки окреслює основний складник поняття «іншомовність»; теорія полікультурності визначає специфіку означеної «мовності» – її «іншомовність»; натомість теорія діалогу пов'язує ці два складники воедино і забезпечує їх процесуальний характер зв'язку. Водночас вивчення особливостей впливу на комунікативні іншомовні процеси здійснено з боку основних моделей спілкування – *маніпуляції, конкуренції (суперництва), та співробітництва*.

Іншомовність як концепт тісно пов'язана з процесом і результатом *іншомовної освіти*. Це поняття було введено в науковий обіг Є. Пассовим (2000), котрий вперше запропонував вважати іноземну мову не навчальним предметом, а освітньою дисципліною. Суттєву різницю між цими двома термінами вчений вбачав у тому, що саме освітня дисципліна «Іноземна мова» вміщує три

базові компоненти: пізнавальний, тобто належний обсяг знань іноземної мови; виховний (як формування сукупності моральних якостей особистості майбутнього фахівця) та навчальний (оволодіння певними іншомовними вміннями й навичками, як-от: говоріння, читання, письмо, аудіювання).

Зважаючи на специфіку майбутньої професійної діяльності фахівців, що входять до групи так званих «немовних спеціальностей», варто відзначити, що результат іншомовної підготовки цих фахівців має особливий характер, чітко визначені кваліфікаційні вимоги. Дослідники розглядають досить широке коло наукових питань, пов'язаних з іншомовною підготовкою студентів, зокрема:

- професійна орієнтованість іншомовної підготовки студентів з урахуванням їх майбутньої професійної кваліфікації (Г. Барабанова, О. Бернацька, С. Мазанова, В. Сафонова та ін.);
- розвиток іншомовної професійної компетентності студентів немовних спеціальностей (А. Андрієнко, Н. Ізорія, Н. Микитенко, С. Ніколаєва, І. Секрет та ін.);
- комунікативні характеристики професійної діяльності та пов'язані з цим питання іншомовної підготовки фахівців – міжкультурна комунікація, діяльність у полікультурному просторі, міжкультурна іншомовна взаємодія тощо (С. Гарнаєва, Р. Гришкова, О. Демиденко та ін.).

При цьому в процесі вивчення концепта іншомовності варто виокремлювати кілька *аспектів проблеми іншомовної підготовки студентів немовних спеціальностей*, а саме: питання методики навчання іноземної мови; проблеми психології іншомовної міжкультурної взаємодії; розробки педагогічних технологій іншомовної підготовки студентів; компетентнісні засади іншомовної підготовки фахівців в контексті міжкультурної взаємодії тощо.

Таким чином, ми розглядаємо концепт іншомовності як ключовий у контексті професійної підготовки сучасних спеціалістів, а формування відповідного рівня іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності вважаємо пріоритетною основою професійного зростання майбутніх фахівців. Виходячи з теорії й практики іншомовної підготовки фахівців немовних спеціальностей в умовах університету, головну *мету* означеної підготовки вбачаємо у формуванні такого професійного портрета особистості фахівця, який би передбачав полікультурність на основі іншомовності та професійну підготовленість задля толерантної взаємодії з представниками інших культур у процесі фахової діяльності.

Перспективи подальших досліджень концепту іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності в сучасному науково-педагогічному дискурсі вбачаємо у здійсненні компаративного аналізу зарубіжних і українських практик навчання іноземної мови у вищій школі та апробації ефективного досвіду в практиці професійної підготовки майбутніх фахівців.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бацевич Ф. С. Словник термінів міжкультурної комунікації ; Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. Київ : Довіра, 2007. 207 с.
2. Byram M. S. Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence. Clevedon, Philadelphia, Toronto, Sydney, Johannesburg : Multilingual Matters, Ltd., 1997. 124 p.
3. Lustig M. W., Koester J. Intercultural competence: interpersonal communication across cultures (5th ed.). Shanghai, China : Shanghai Foreign Language Education Press, 2007. 400 p.
4. Romanowski P. Intercultural Communicative Competence in English Language Teaching in Polish State Colleges. Cambridge Scholars Publishing, 2017. 205 p.

МОВНО-КОМУНІКАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В УМОВАХ НУШ

Павлюк Г. С.,

*кандидат педагогічних наук,
вчитель Базальтівської філії Головинського ліцею
Головинської сільської ради Рівненського району
Рівненської області.
(м. Рівне, Україна)*

Згідно з концепцією нової української школи, одними з ключових компетентностей є спілкування державною і рідною (у разі відмінностей) мовами та спілкування мовами іноземними. Учитель початкових класів має допомогти школярам усвідомити, що вони мають говорити і писати

Наукове видання

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога ХХІ століття»**

12 травня 2023 р.

Комп'ютерний макет та верстка:
Л. М. Федорук

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Зам. № 258/1. Ум. друк. арк. 9.96. Наклад 100.

*Віддруковано у відділі
інформаційного та технічного забезпечення
Рівненського державного гуманітарного університету
33028, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12*